

ORIGINAL ARTICLE

In-Vivo Dosimetry in External Radiotherapy of Brain Tumors with 15 MV Photon Using EBT3 Gafchromic Film

Seyed Masoud Rezaejo¹,
 Bijan Hashemi²,
 Seied Rabi Mahdavi³

¹ MSc in Medical Physics, Faculty of Medical Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

² Associate Professor, Department of Medical Physics, Faculty of Medical Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

³ Associate Professor, Department of Medical Physics, Faculty of Medicine, Iran University of Medical Sciences ,Tehran, Iran

(Received June 18, 2016 Accepted August 29, 2016)

Abstract

Background and purpose: In-vivo dosimetry is used to ensure accurate delivery of dose to tumors during radiotherapy. This study aimed at measuring the entrance doses without the build-up cap for patients undergoing 15MV radiotherapy and determining the percentage errors between doses measured by films and those calculated with a treatment planning system (TPS).

Materials and methods: The study was performed on 30 patients with brain tumor undergoing radiotherapy by 15MV photons of a Siemens linac. A novel method was developed for in-vivo dosimetry, without the need to use build-up caps and was used to estimate conversion coefficients in a solid water phantom for various irradiation conditions with and without a 30° wedge for 5×5, 10×10, and 15×15cm² field sizes and 80, 90 and 100cm SSDs. The conversion coefficients provided ratios of surface doses measured by gafchromic films to those of an ioniztion chamber for various conditions.

Results: For 4 patients, more than 5% error was noted in in-vivo doses. The mean and standard deviation of errors between the doses measured and those calculated with TPS for the patients' skulls were -2.23% and 3.36%, respectively. The conversion coefficients increased by increase in field size and decrease of SSD. The conversion coefficients for all irradiation conditions were greater for the fields with the wedge than those without it.

Conclusion: The novel dosimetry method developed for measuring the entrance dose without any need to use build-up caps usual in conventional dosimetry methods, not only makes no disruption in the dose reached to patient's treatment volume, but also provides an accurate estimation of entrance dose in clinical situations.

Keywords: in-vivo dosimetry, EBT₃gafchromic film, build-up cap, entrance dose, conversion coefficient

J Mazandaran Univ Med Sci 2016; 26 (144): 282-289 (Persian).

دزیمتري in-vivo در پرتو درمانی خارجی تومورهای مغزی تحت درمان با فوتون MV ۱۵ با استفاده از فیلم گاف کرومیک EBT3

سید مسعود رضائی جو^۱

بیژن هاشمی^۲

سید ریبع مهدوی^۳

چکیده

سابقه و هدف: دزیمتري in-vivo در پرتو درمانی برای اطمینان از صحبت دز تحويلی به تومور استفاده می‌شود. هدف ما اندازه گیری دز بیمار، بدون نیاز به در نظر گرفتن ناحیه بیلدآپ، در پرتو درمانی بیماران با فوتونهای ۱۵MV و محاسبه درصد خطأ بین دز اندازه گیری شده با فیلم با دز محاسباتی یک سیستم طراحی درمان بود.

مواد و روش‌ها: این مطالعه بر روی ۳۰ بیمار دارای تومور مغزی تحت پرتو درمانی با فوتونهای ۱۵MV شتاب دهنده خطی زیمنس انجام شد. برای اندازه گیری دز ورودی، روش جدیدی بدون نیاز به کلاهک بیلدآپ توسعه یافت و به کمک آن ضرایب تبدیل در یک فانتوم آب جامد در میدان‌های بدون وج و وج دار ۳۰ درجه به ابعاد ۵×۵، ۱۰×۱۰ و ۱۵×۱۵cm² و همچنین SSD‌های ۸۰، ۹۰ و ۱۰۰cm³ برآورد شد. ضرایب تبدیل نسبت دزهای اندازه گیری شده با فیلم گاف کرومیک در سطح فانتوم به دزهای اتفاک یونیزاسیون را در شرایط مختلف فراهم کردند.

یافته‌ها: برای ۴ بیمار، خطای بیش از ۵ درصد در دز ورودی مشاهده شد. میانگین و انحراف معیار اختلاف بین دز اندازه گیری شده با دز محاسبه شده در جمجمه بیماران به ترتیب ۲/۲۳ و ۳/۳۶ درصد بود. ضرایب تبدیل با افزایش اندازه میدان و کاهش SSD افزایش می‌یافتد. در تمامی حالات پرتودهی، مقدار ضرایب برای میدان‌های وج دار بیشتر از بدون وج بود.

استنتاج: روش دزیمتري جدیدی که برای برآورد دز ورودی توسعه یافت نیازی به استفاده از کلاهک بیلدآپ روش‌های معمول دزیمتري ندارد، نه تنها موجب آشفتگی در دز رسیده به حجم درمانی نمی‌شود، برآورد صحیحی از دز ورودی در شرایط بالینی را نیز فراهم می‌کند.

واژه‌های کلیدی: دزیمتري in-vivo، فیلم گاف کرومیک EBT3، کلاهک بیلدآپ، دز ورودی، ضریب تبدیل

مقدمه

جدبی در ناحیه تحت درمان با میزان موفقیت در درمان/کنترل تومور و کاهش آسیب به بافت‌های طبیعی و بحرانی، دز تحويلی به بافت هدف باید از دقت بالایی برخوردار باشد^(۱). برای کنترل نهایی دز هنگام تحويل

پرتو درمانی خارجی یکی از روش‌های رایج در درمان تومورهای مغزی می‌باشد که با استفاده از آن حجم ناحیه تومور تحت تابش پرتوهای یونیزان قرار می‌گیرد. در پرتو درمانی با توجه به برقراری رابطه مستقیمی بین دز

E-mail: bhashemi@modares.ac.ir

مؤلف مسئول: بیژن هاشمی - تهران: تقطیع بزرگراه چمران و آل احمد، دانشگاه تربیت مدرس، گروه فیزیک پژوهشی

۱. کارشناسی ارشد فیزیک پژوهشی، گروه فیزیک پژوهشی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

۲. دانشیار، گروه فیزیک پژوهشی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

۳. دانشیار، گروه فیزیک پژوهشی، دانشکده پژوهشی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

۴. تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۳/۲۹ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۵/۶/۸ تصویب: ۱۳۹۵/۶/۸

روی سطح پوست بیمار ضروری می باشد. برای انجام دزیمتری in-vivo از فیلم های گاف کرومیک EBT₃ به خاطر مزیت های عمدۀ آن ها، از جمله عدد اتمی موثر نزدیک به آب و حساسیت نسبتاً کم آن ها به انرژی، استفاده کردیم. برش فیلم EBT₃ و انعطاف پذیری آن طوری است که می توان آن را به شکل سطوح انحنادار درآورد، بدون این که لایه محافظ روی آن صدمه بیند(۸). با توجه به محدودیت های ذکر شده برای انجام دزیمتری in-vivo برای فوتون های با انرژی بالا (نظیر فوتون های 15MV شتاب دهنده های خطی پزشکی) و عدم امکان انجام دزیمتری با روش های معمول موجود برای اندازه گیری دز در نقطه ورودی در بخش های پرتو درمانی، به علت مشکلات عملی این روش ها، نیاز به روش جدیدی به منظور انجام دزیمتری برای این فوتون ها احساس می شد. در این مطالعه با برآورد ضرایب تبدیل، به منظور تبدیل دز پوستی به دز نقطه ورودی (بیلد آپ)، دزیمتری in-vivo برای بیمار تحت پرتو درمانی با فوتون های 15MV انجام شد. این مطالعه روش تجربی جدیدی برای انجام دزیمتری پرتو درمانی با فوتون های 15MV یک شتاب دهنده خطی پزشکی بدون استفاده از کلاه ک، بیلد آپ با استفاده از دزیمتر گاف کرومیک EBT₃ پیشنهاد می کند.

مواد و روش ها

به منظور رسم منحنی کالیبراسیون فیلم های گاف کرومیک EBT₃ از یک شتاب دهنده خطی زیمنس MICROTEK برای پرتو دهی فیلم ها و از یک اسکنر 9800 XL برای خوانش آن ها استفاده شد. به منظور محاسبه ضرایب تبدیل (برای تبدیل دز پوستی به دز ورودی بیمار) از یک اتاق ک یونیزاسیون ۰/۶ سی سی، فیلم گاف کرومیک EBT₃ و صفحات فانتوم آب جامد (slab) استفاده شد. در نهایت با رسم منحنی کالیبراسیون، محاسبه ضرایب تبدیل تحت شرایط متفاوت پرتو دهی و

آن به بیمار تحت پرتو درمانی، حصول اطمینان کافی از صحبت دز تحويلی و شناسایی منابع خطاب برای کاهش اختلاف بین دز محاسبه شده توسط سیستم های طراحی درمان و دز اندازه گیری شده از روش دزیمتری in-vivo استفاده می شود(۲). طبق پروتکل پیشنهادی کمیسیون واحد های اندازه گیری پرتو های یونیزان ICRU-International Commission on Radiological Units and Measurements (Units and Measurements)، حداکثر خطای مجاز دز اندازه گیری شده نسبت به دز تجویز شده برای پارامتر های دزیمتری in-vivo ± 5 درصد می باشد(۳). بنابراین، هدف کلی از انجام دزیمتری in-vivo شناسایی منابع خطاب در کل مراحل انجام پرتو درمانی، ارزیابی تجهیزات درمانی و محاسبات تحويل دز می باشد(۴).

برای انجام دزیمتری تجربی in-vivo به شکلی جامع در یک مرکز پرتو درمانی، چهار پارامتر دز پوستی، دز ورودی، دز خروجی و دز میانی بیماران اندازه گیری می شود. برای اندازه گیری دز پوستی بیماران، آشکارساز بدون نیاز به کلاه ک بیلد آپ مستقیماً روی سطح پوست یا فیکساتور بیمار قرار می گیرد. ولی برای اندازه گیری دز ورودی و دز خروجی، که به ترتیب در عمق ماکریزم واگذاری انرژی فوتون از سطح ورودی و سطح خروجی بیمار قرار دارند، بر حسب شرایط پرتو دهی (انرژی، اندازه میدان، SSD و...) نیاز به استفاده از کلاه ک بیلد آپ، مشکل از مواد معادل آب یا فلزات سنگینی مثل تنگستن، می باشد(۵-۷). ابعاد مناسب کلاه ک بیلد آپ بستگی به شرایط پرتو دهی (انرژی، اندازه میدان، SSD و...) دارد. با افزایش انرژی فوتون در مقایسه با پارامتر های اندازه میدان و SSD، ضخامت مناسب کلاه ک بیلد آپ افزایش می یابد؛ در نتیجه باعث کاهش دز در حجم مورد نظر و افزایش دز پوستی می شود(۵). بنابراین برای دزیمتری افراش در دز پوستی می شود(۵). هنگام استفاده از فوتون های با انرژی بالا در in-vivo مراکز پرتو درمانی، نیاز به روشنی جدید بدون نیاز به استفاده از کلاه ک بیلد آپ معمول در سایر روش های معمول دزیمتری in-vivo برای کاهش آلدگی الکترونی

تابش دهی می باشد. برای خوانش فیلم های گاف کرومیک EBT₃ از اسکنر MICROTEK 9800 XL استفاده شد. برای آنالیز تصاویر مقادیر پیکسل های (Pixel Value-PV) خروجی کanal قرمز اسکنر با استفاده از نرم افزار Image استخراج و به کار برده شد.

محاسبه ضریب تبدیل (تبدیل دز پوست به دز ورودی):
دز در عمق بیلد آپ تحت تاثیر عوامل مختلفی از جمله انرژی پرتو، اندازه میدان و زاویه چرخش گانتری می باشد. به همین خاطر مقدار این ضریب تبدیل بر اساس معادله زیر برای هر یک از شرایط پرتودهی مختلف در فانتوم آب جامد همگن به دست آمد:

(معادله شماره ۱)

$$\frac{D_{m,surface,EBT_3}}{D_{m,en,chamber}} = \text{ضریب تبدیل ورودی} \quad (\text{Tبدیل دز پوست به دز بیلد آپ})$$

دز پوستی اندازه گیری شده بیماران توسط فیلم گاف کرومیک EBT₃ در زمان انجام پرتو درمانی و D_{m,en,chamber} دز اندازه گیری شده توسط اتاقک یونیزاسیون در یک فانتوم معادل آب (slab) در عمق 3cm می باشد. برای محاسبه دز در نقطه بیلد آپ بیماران تومور مغزی تحت درمان با فوتون 15MV، فیلم گاف کرومیک EBT₃ بدون استفاده از کلاهک بیلد آپ، روی پوست بیمار قرار داده شد. با توجه به اندازه میدان و SSD تعیین شده برای بیمار، ضریب تبدیل از روی منحنی های ترسیم شده در فانتوم آب جامد به دست آورده شد. با معین بودن دز پوستی بیمار که توسط فیلم گاف کرومیک EBT₃ اندازه گیری شد و به دست آوردن ضریب تبدیل از روی منحنی ها، دز در نقطه بیلد آپ با استفاده از معادله شماره ۱ به دست آورده شد.

تحویل اندازه گیری ضریب تبدیل

فانتوم آب جامد (slab ها) روی میز دستگاه شتاب دهنده خطی قرار داده شد. فیلم گاف کرومیک روی سطح فانتوم و اتاقک یونیزاسیون در عمق EBT₃

اندازه گیری دز پوستی بیماران با استفاده از فیلم های گاف کرومیک EBT₃ دز ورودی انجام شد. هم چنین از روش های آماری مناسب برای مقایسه مقادیر میانگین و انحراف معیار به منظور ارزیابی خطاهای بین مقادیر اندازه گیری شده و محاسبه شده استفاده شد.

تحویل انجام دزیمتری

برای محاسبه ضرایب دزیمتری in-vivo از slab ها به عنوان فانتوم معادل بافت استفاده شد. برای اندازه گیری دز در نقطه عمق ماکریم فوتون 15MV (عمق 3cm)، از یک اتاقک یونیزاسیون ۰/۶ سی سی TM30010 PTW-Freiburg-Germany مدل استفاده شد. برای اندازه گیری دز سطحی فانتوم و دز پوست در بیماران تحت پرتودرمانی از فیلم های گاف کرومیک EBT₃ استفاده شد.

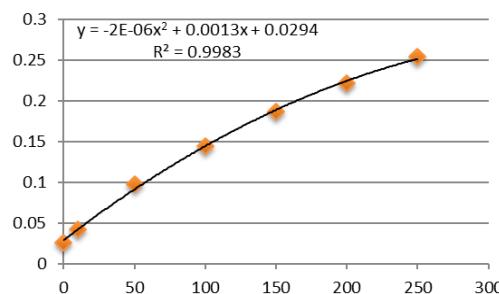
کالیبراسیون و اسکن فیلم گاف کرومیک EBT₃

برای تابش دهی به فیلم گاف کرومیک EBT₃ برای رسم منحنی کالیبراسیون، از صفحات slab از جنس perspex، که دانسیته ای معادل بافت دارند، به عنوان فانتوم مورد استفاده شد. فیلم ها در عمق 5cm قرار گرفتند و تعداد ۵ عدد slab با ضخامت 1cm روی فیلم ها قرار گرفت تا الکترون های پس پراکنده شده را جمع آوری شوند. هم چنین تعداد ۱۰ عدد slab با ضخامت 1cm در زیر فیلم ها قرار داده شد. در مجموع ضخامت فانتوم 15cm شد که فیلم ها در عمق 5cm آن قرار داشتند. فاصله چشمیه تا سطح صفحات (SSD) 100 cm تنظیم شد و از یک میدان باز 15×15cm² برای تابش دهی به تمام فیلم ها استفاده شد. برای کاهش خطاء، تا ۴۸ ساعت بعد از تابش دهی فیلم ها، از آنالیز آنها توسط سیستم های قرائت فیلم خودداری شد. برای رسم منحنی کالیبراسیون از سطوح دز ۱۰، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰ و ۲۵۰cGy استفاده شد. برای هر سطح دز سه تابش دهی تکرار شد و هر نقطه نمایش داده شده در نمودارها میانگین حاصل از این سه

شد. با اندازه گیری دز پوستی بیماران و استفاده از این ضرایب تبدیل، دز ورودی برای 30° بیمار محاسبه شد. با اندازه گیری دز ورودی، درصد اختلاف دز محاسبه شده توسط سیستم طراحی درمان و دز اندازه گیری شده به دست آورده شد. میانگین و انحراف معیار اختلاف بین دز اندازه گیری شده و محاسبه شده توسط سیستم طراحی درمان به ترتیب $2/23$ - و $3/36$ درصد بود.

منحنی کالیبراسیون

نمودار شماره ۱ منحنی کالیبراسیون فیلم گاف کرومیک EBT₃ برای باریکه فوتونی 15MV را نشان می‌دهد.

نمودار شماره ۱: منحنی کالیبراسیون فیلم گاف کرومیک EBT₃

منحنی های ضریب تبدیل

نمودارهای شماره ۲ و ۳ به ترتیب تغییرات مقادیر ضریب تبدیل را برای میدانهای بدون وج و وج دار 30° درجه برحسب اندازه میدانها (5×5 ، 10×10 و 15×15 سانتی متر مربع) و SSD های (80 ، 90 و 100 سانتی متر) مختلف نشان می‌دهد. همان‌طور که در این نمودارها مشاهده می‌شود، مقادیر ضریب تبدیل با افزایش اندازه میدان و کاهش SSD برای هر دوی میدانهای بدون وج و وج دار افزایش می‌یابد، به‌طوری که ماکریزم ضریب تبدیل به بزرگ‌ترین ابعاد میدان (15×15 سانتی متر مربع) و کوچک‌ترین SSD (80 سانتی متر) تعلق دارد. همچنین، مقادیر ضریب تبدیل در تمامی شرایط پرتودهی برای میدانهای وج دار بیشتر از میدانهای بدون وج می‌باشد.

قاره گرفت. در تمامی شرایط، پرتودهی فانتوم از یک دستگاه شتاب‌دهنده خطی زیمنس 15MV با 100MU در هر تابش‌دهی استفاده شد. ضریب کالیبراسیون شتاب‌دهنده خطی زیمنس در این مطالعه برای اندازه میدان مرجع 10×10 سانتی متر مربع و 100SSD $\frac{\text{Gy}}{\text{MU}}$ بود. نظر به این که بیماران تحت پرتو درمانی شرایط یکسان و مرجعی برای درمان ندارند و از میدان‌های وج دار و بدون وج و هم‌چنین از SSD های متنوعی استفاده می‌شود، تعداد 18 پروفایل دز در شرایط متفاوت پرتودهی به دست آورده شد. زاویه چرخش گانتری برای محاسبه پروفایل‌های دز در تمامی پرتودهی‌ها در زاویه صفر درجه قرار گرفت.

پروفایل‌های دز در میدان‌های بدون وج و وج دار 30° درجه به ابعاد 5×5 ، 10×10 و 15×15 سانتی متر مربع و SSD های 80 ، 90 و 100 سانتی متر به دست آورده شد (نمودارهای شماره ۳ و ۴). نظر به این که برای درمان بعضی از بیماران در این مطالعه صرفًا از وج 30° درجه استفاده می‌شد، پروفایل دز را برای میدان‌های وج دار فقط برای وج 30° درجه نیز به دست آوردیم.

دزیمتری in-vivo بیماران

دزیمتری in-vivo برای 30° بیمار تومور مغزی تحت پرتو درمانی با فوتون 15MV انجام شد. فیلم گاف کرومیک EBT₃ دقیقاً در مرکز میدان درمانی، به کمک چسب روی فیکساتور بیمار، قرار داده می‌شد. با اندازه گیری دز پوستی بیمار و با استفاده از معادله شماره ۱، دز نقطه بیلدآپ اندازه گیری شد. در نهایت دز اندازه گیری شده و دز محاسبه شده توسط سیستم طراحی درمان با هم مقایسه و درصد اختلاف دز آن‌ها محاسبه شد.

یافته‌ها

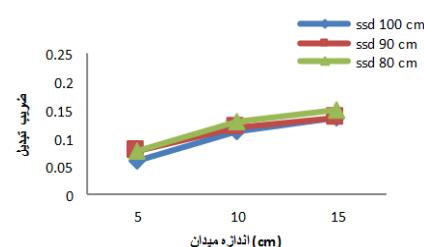
منحنی کالیبراسیون برای باریکه فوتونی 15MV رسم شد. این منحنی بر مبنای دانسیتی‌های حاصل از دزهای داده شده و خوانش فیلم‌ها بدست آمد. منحنی‌های ضریب تبدیل برای شرایط مختلف پرتودهی به دست آورده

بحث

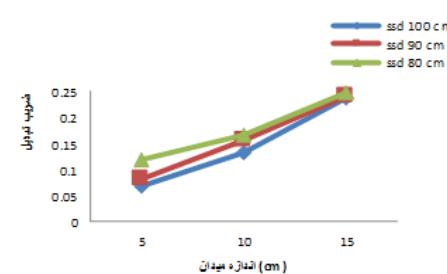
با توجه به عدم اختلاف معنی‌دار در دز نقطه ورودی، محاسبه دز توسط سیستم طراحی درمان از صحت قابل قبولی برخوردار می‌باشد. نکته خیلی مهم برای محاسبه دز ورودی بیماران مغزی تحت پرتودرمانی با استفاده از ضرایب تبدیل برآورد شده، محاسبه دقیق پروفایل‌های دز در شرایط متفاوت پرتودهی می‌باشد. استفاده از این ضریب تبدیل و پروفایل‌های دز رسم شده در نمودارهای شماره ۲ و ۳ برای اندازه‌گیری دز ورودی بیماران مغزی تحت پرتودرمانی بدون استفاده از کلاهک بیلدآپ دارای دو مزیت عمده می‌باشد:

۱. استفاده از کلاهک بیلدآپ به دلیل ایجاد آشفتگی در دز، صحت دز ورودی به حجم درمانی و تومور را کاهش می‌دهد. ولی در صورت به کار گیری نوع دزیمتر و روش پیشنهادی در این مطالعه، آشفتگی در دز به دلیل عدم نیاز به استفاده از کلاهک بیلدآپ وجود نخواهد داشت تا موجب کاهش صحت برآورد دز ورودی شود.
۲. انجام دزیمتری *in-vivo* با استفاده از کلاهک بیلدآپ مستلزم صرف وقت زیادی برای تنظیم دقیق دزیمتر بر روی بدن بیمار می‌باشد که می‌تواند موجب رنجش بیماران و هم‌چنین کاهش کیفیت درمان شود. اما در این مطالعه که دزیمتری *in-vivo* بدون استفاده از کلاهک بیلدآپ و با فیلم گاف کرومیک انجام شد، مشکل ذکر شده در حین انجام دزیمتری وجود نداشت و قراردادن دزیمتر بر روی فیکساتور بیمار خیلی سریع و بدون اثلاف وقت انجام شد.

میانگین اختلاف دز ورودی محاسبه شده توسط سیستم طراحی درمان (Treatment Planning System-TPS) با دز اندازه‌گیری شده برای ۳۰ بیمار تومور مغزی ۲/۲۳ درصد بود. این میزان اختلاف طبق گزارش ICRU (۳)، که حد اکثر خطای مجاز دز اندازه‌گیری شده از دز تجویز شده را ± 5 درصد تعیین کرده است، قابل قبول می‌باشد. هم‌چنین میزان اختلاف محاسبه شده در مقایسه با مطالعات انجام شده با استفاده از کلاهک

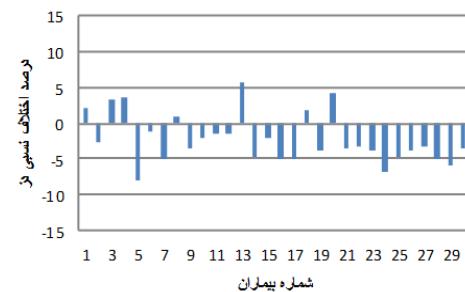
نمودار شماره ۲: مقادیر ضریب تبدیل برای میدان‌های بدون وج بر حسب اندازه میدان و SSD

نمودار شماره ۳: مقادیر ضریب تبدیل برای میدان‌های وج دار ۳۰ درجه بر حسب اندازه میدان و SSD

دز ورودی بیماران تومور مغزی

نمودار شماره ۴ اختلاف بین دز محاسبه شده توسط سیستم طراحی درمان و دز اندازه‌گیری شده را نشان می‌دهد. میانگین و انحراف معیار اختلاف دز محاسبه شده توسط سیستم طراحی درمان و دز اندازه‌گیری شده به ترتیب $2/23$ و $3/36$ درصد بود. خطاهای بزرگ‌تر از ± 5 درصد در دز ورودی برای ۴ بیمار از ۳۰ بیمار مورد مطالعه مشاهده شد. انحراف منفی نشان‌دهنده این است که دز اندازه‌گیری شده کمتر از دز محاسبه شده می‌باشد.

نمودار شماره ۴: هیستوگرام اختلاف دز ورودی محاسبه شده توسط سیستم طراحی درمان با دز اندازه‌گیری شده

از طریق اندازه‌گیری دز پوست بیمار و به دست آوردن ضریب تبدیل مربوط از نمودارهای شماره ۲ و ۳، دز در نقطه ورودی را می‌توان با دقت بالایی محاسبه کرد. مزیت عمده استفاده از این روش برای محاسبه دز ورودی، عدم استفاده از کلاهک بیلدآپ است و هیچ گونه آشفتگی در دز رسیده به حجم درمانی نیز ایجاد نمی‌شود.

سپاسگزاری

این مقاله از نتایج یک پژوهه تحقیقاتی حاصل شده که به عنوان پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد فیزیک پزشکی توسط نویسنده اول و تحت راهنمایی نویسنده دوم و مشاوره علمی نویسنده سوم در دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس و با استفاده از دستگاه شتاب‌دهنده خطی زیمنس و سایر امکانات بخش پرتو درمانی بیمارستان هفت تیر تهران انجام شده است. بنابراین، نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند که از دانشگاه تربیت مدرس برای حمایت مالی و پشتیبانی و کارکنان بخش پرتو درمانی و بیمارستان هفت تیر برای در اختیار گذاشتن امکانات بخش پرتو درمانی موردنیاز در انجام این پژوهه تحقیقاتی صمیمانه تشکر و قدردانی نمایند.

References

1. Khan F. The physics of radiation therapy. 4th ed. Lippincott, Williams & Wilkins; 2013.
2. Essers M, Mijnheer BJ. In vivo dosimetry during external photon beam radiotherapy. Int J Radiat Oncol Biol Phys 1999; 43(2): 1245-1259.
3. International Commission on Radiation Units and Measurements. Determination of absorbed dose in patients irradiated by beams of X and gamma rays in radiotherapy procedures. ICRU (Report 24), Washington DC.1976.
4. Marcela A, Claudio V, Alfredo V, Anna C, Delson B, Paul Cl. Thermo luminescent chip detector for in vivo dosimetry in pelvis and

بیلدآپ قابل قبول می‌باشد. Blyth و همکاران (۹) میانگین اختلاف دز ورودی محاسبه شده و دز اندازه‌گیری شده برای تومورهای سر و گردن تحت درمان با فوتون ۶MV با استفاده از دزیمتر دیود و همراه با کلاهک Tung بیلدآپ را ۱/۲۹ درصد محاسبه و گزارش کردند. Tung و همکاران (۱۰) میانگین اختلاف دزیمتری in-vivo تومورهای سر و گردن را با استفاده از دزیمتر MOSFET و همراه با کلاهک بیلدآپ ذاتی ۲/۴، ۲mm - درصد گزارش کردند.

Tung و همکاران (۶) از کلاهک بیلدآپ تنگستن برای اندازه‌گیری پارامترهای دزیمتری in-vivo و اندازه‌گیری دز ورودی بیماران استفاده کردند و میزان اختلاف دز اندازه‌گیری شده و محاسبه شده را در سطح قابل قبولی گزارش کردند.

اگرچه در مطالعات گذشته نیز میزان خطای دز محاسبه شده و دز اندازه‌گیری شده قابل قبول می‌باشد، ولی به خاطر استفاده از کلاهک بیلدآپ، مزیت حفاظت پوستی به اندازه کافی فراهم نمی‌شده است. در این مطالعه روش جدیدی برای اندازه‌گیری دز ورودی بدون نیاز به استفاده از کلاهک بیلدآپ پیشنهاد شد. با روش پیشنهادی،

head & neck cancer treatment. Appl Radiat Isot 2010; 68(4-5): 795-798.

5. Mayles P, Nahum A, Rosenwald JC. Handbook of radiation physics. CRC Press, Taylor & Francis Group; 2007.
6. Tung CJ, Yu PC, Chiu MC, Yeh CY, Lee CC, Chao TC. Midline dose verification with diode *in vivo* dosimetry for external photon therapy of head and neck and pelvis cancers during initial large-field treatments. Med Dosim 2010; 35(4): 304-311.
7. Jornet N, Carrasco P, Jurado D, Ruiz A, Eudaldo T, Ribas M. Comparison study of MOSFET detectors and diodes for entrance

- in vivo dosimetry in 18 MV x-ray beams. Med Phys 2004; 31(9): 2534-2542.
8. Moylan R, Aland T, Kairn T. Dosimetric accuracy of Gafchromic EBT2 and EBT3 film for in vivo dosimetry. Australas Phys Eng Sci Med 2013; 36(3): 331-337.
9. Blyth C, McLeod AS, Thwaites DI. A pilot study of the use of in vivo diode dosimetry for quality assurance in radiotherapy. Radiography 1997; 3(2): 131-142.
10. Tunga CJ, Wanga LC, Wang HC, Lee CC, Chao TC. In vivo dose verification for photon treatments of head and neck carcinomas using MOSFET dosimeters. Radiat Meas 2008; 43(2-6): 870-874.